

Progressive Readings

Catullus 51

Ille pār est deō.

Ille videtur pār esse deō.

Ille mihi vidētur pār esse deo.

ille mihi vidētur deōs superāre.

ille, si fās est, mihi vidētur deōs superāre.

vir sedet adversus.

vir sedēns adversus

identidem tē spectat.

identidem tē spectat et audit.

audit tē ridentem.

audit tē dulce ridentem.

hoc sensūs mihi rapit.

hoc omnēs sensūs mihi eripit.

hoc omnēs sensūs mihi miserō eripit.

simul tē aspiciō ...

simul tē aspexī, nihil sentiō

simul tē aspexī, nihil est super mī ...

lingua torpet.

sed lingua torpet.

lingua sed torpet.

flamma dēmānat

flamma tenuis dēmānat.

flamma tenuis sub artūs dēmānat.

aurēs tintinant.

aurēs suō sonitū tintinant.

nox oculōs tegit.

oculī nocte teguntur.

lūmina nocte geminā teguntur.

ōtium molestus est.

ōtium tibi molestus est.

ōtiō exsultās.

nimium gestis.

ōtium perdidit rēgēs.

ōtium perdidit rēgēs et urbēs.

ōtium prius rēgēs et beātās urbēs perdidit.

Catullus 51:

mulier mea sē nūbere māvult.

mulier mea dīcit sē nūbere māvult.

mulier mea dīcit nullī quam mihi sē nūbere.

Iuppiter petit.

Iuppiter sē petit.

sī Iuppiter ipse sē petat ...

hoc dīcit mulier.

quod dīcit mulier ...

quōd mulier amantī dīcit ...

quōd mulier cupidō amantī dīcit ...

mulier hoc in ventō scribit.

mulier hoc in ventō scribere oportet.

mulier hoc in ventō et aquā rapidā scribere oportet.

Catullus 75

hūc mēns mea dēducta est.

hūc mēns mea dēducta est tuā culpā.

mēns ipsa sē perdidit.

mēns ipsa sē perdidit officiō suō.

mēns ita sē perdidit ut nōn queat

sī optima fiās

sī omnia faciās ...

nōn possum bene velle.

nōn possum tibi bene velle.

nōn possum amāre dēsistere.

sī optima fiās, nōn possum tibi bene velle.

sī omnia faciās, nōn possum dēsistere amāre.